

pe ține în suspensiune carbonatŭ de baritŭ. Se admite iarŭși existența și sesquicarbonatŭ de baritŭ, $(BaO)^2$, $3CO^2$, care se formŭș precipitînd o sare de baritŭ solubilă printre sesquicarbonatŭ de potassŭ și de sodŭ.

Carbonatul de baritŭ poate, după observațiile D. Berthier, a se combina prin cale uscată cu chlorurul de sodiu, chlorurul de bariu și sulfatul de sodŭ.

STRONTIUMU.

Strontiumul s'a dobindit, ca și bariumul, descompunînd oxidul de strontiu (strontianŭ) prin plŭș.

Strontiumul are o lăcire metalicŭ cam slabă; absorbe lesne oxigenul aerului, și se transformŭș în strontianŭ. Descompune apa, ca bariumul.

OXIDU DE STRONTIUMU SAȘ STRONTIANŬ.

Acest oxidŭ este solid, de o culoare vinietă, spumios ca barita, atrăgînd ca și dînsa umiditatea și acidul carbonicŭ al aerului. Se disolvŭș în apă, și produce un hidratŭ cristalizat care ține 10 echivalenții de apă. Când se încălzesc hidratul acesta la 190° , atînci pierde 9 echivalenții de apă, și se transformŭș în StO,HO , care este nedescompozabil la căldura roșie.

Strontiana se prepară descompunînd azotatul de strontianŭ prin căldură între un corp de porcelană. Se dobindesc iarși strontiana încălzînd la roșu alb o amestecătură de carbonatŭ de strontianŭ și de cărbune; acidul carbonicŭ se transformŭș în oxidŭ de carbonŭ, și ține o amestecătură de cărbune și de strontianŭ, ce se pot lesne desprinde prin mijlocirea apei.

BI-OXIDU DE STRONTIUMU. BaO^2 .

Se dobindesc acest oxidŭ hidratatŭ sînzînd o soluție de strontianŭ la acțiunea apei oxigenate; se precipită un corp alb cristalin, care s'a descoperit de D. Thenard.